

Agerande av företrädare för Tävlingsledningen och domare i samband med misstänkt disciplinförseelse i tävling – förtydligande om information som ges.

På förekommen anledning vill Svenska Golf förbundets Regelkommitté och Juridiska Nämnden meddela följande riktlinjer för agerande av Tävlingsledning eller domare i samband med tävling där det föreligger en misstanke om disciplinförseelse.

Tävlingsledningen har ett övergripande ansvar för tävlingen. En Tävlingsledning eller en domare har ett särskilt ansvar att agera i fall där det föreligger en tvist eller tveksamhet beträffande Regler för Golfspel (se Regel 34-3 och Regel 34-2). Därutöver gäller att en Tävlingsledning också har ett ansvar att behandla uppgifter/information som innebär misstanke om disciplinförseelse enligt regelverket i Riksidrottsförbundets (RF) stadgar i samband med tävlingen. Eftersom Regler för Golfspel och bestämmelserna om bestraffningsärenden enligt RF utgör två separata regelverk och en Tävlingsledning endast äger rätt att fatta beslut med anledning av det förstnämnda önskar vi meddela nedanstående punkter för tydlighets skull.

Om en anmäld förbehållslöst erkänner en anmäld förseelse (och det inte finns anledning att ifrågasätta erkännandet, vilket är mycket ovanligt) så kan TL besluta om relevant påföljd vid något med hänsyn till omständigheterna lämpligt tillfälle. När tillfället är lämpligt kan inte anges generellt.

Om en anmälan om förseelse görs under pågående rond eller efter rondens men innan scorekortet är signerat och inlämnat till TL och anmälan förnekas av den anmälda så bör de inblandade inkl ev. vittnen höras. Det blir då aktuellt att bedöma tillförlitligheten (såsom de objektiva förutsättningarna att göra en korrekt iakttagelse) och trovärdigheten av de lämnade redogörelserna. JurN har i tidigare beslut fastslagit att för att någon ska, mot tydligt förnekande, kunna fällas till ansvar för en förseelse där utredningen enbart består av uppgifter från parterna krävs inte enbart att anmälarens redogörelse är mer trovärdig än den anmäldes berättelse, utan även att anmälarens uppgifter har stöd i annan bevisning eller vinner sådan tilltro att de uppfyller de krav som måste ställas på bevisningen. Sakliga och önskvärt detaljrika vittnesmål av utanförstående personer utan egna intressen i saken väger naturligtvis tungt.

Om det efter utredningen kvarstår oklarheter och tvekan om skuld bör man avstå från att besluta om påföljd enligt Regler för Golfspel. Om man ändå finner att utredningen är stark till förmån för anmälan och förseelsen omfattas av någon av punkterna i RF 14 kap. (i detta sammanhang vanligen 14 kap. 2 par 14, d v s brutit mot tävlingsreglerna) kan man överväga en anmälan enligt detta regelverk.

Om man avser att gå vidare enligt RF:s bestämmelser om bestraffningsärenden kan man upplysa om det och om vad det kan innebära ifråga om muntligt förhör etc. Man kan informera om påföljderna enligt RF vid fällande beslut i allmänna ordalag; **däremot bör man inte, i närvaro av parter och andra inblandade, spekulera i tänkbara/ troliga påföljder i ett konkret fall.**

***Hans Malmström Jan Rebane Ordf. SGF:s Regelkommitté Ordf.
SGF:s Juridiska Nämnd.***

Allmänna riktlinjer för agerande i samband med misstänkt disciplinförseelse såsom vilseledande eller farligt spel i samband med tävling, exempelvis sammanställning av bevis eller utformning av anmälan, har meddelats separat (se exempelvis Nordea Masters Tour manual för TL/TD). Detta PM syftar enbart till att förtydliga vad som bör (eller inte bör) kommuniceras vid misstanke om disciplinförseelse.